

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 23. Vidit à longe, accurrit. Patris actiones eximiis turgent mysteriis: occurrere, brachiis amplecti, pacis osculo recipere filium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§. 23. Vidit à longe, accurrit. Patris a-

mortuum Domine, numquid dicitur Pharisæi tibi resuscitandi desse potestatem, ut dixerunt Dicant modo inte ligant, quod de plorem damnum, mortemq; te hominis. Loquitur Moy-

66 C Vm autem adhuc longè esset, visis illum pater ipsius, & nosf. cordia motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum: dixitque ei filius: Mater peccati in calum & cora te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Regressum ad patris domum me itatur, nec benignus domit deceptus: sed totis multa oculus, circumspiciens, vidit à longe redemptem, iam ex primo conuictu filium agnouit, ilico subsilit, currit, filio currit obuius. Nec nimum hic nos verbum inconsideratum præterat lam hoc expendimus: Cum adhuc longè esset, vidit illum pater. Ut ipsius vidit reuertentem, Accurrit. Non se subtrahit: Pa i, quando filius ei Absalon adducebatur qui patris offendera animam fratrioda recipiendus: non ait: Faciem meam non videt. Sed ple pro ite obuius: Accurrit. Progreditur lento passu filius pudore suffusus pedentem, at misere acors pater festinus testiuul- que viam anteuerit filium recep urus: ita ut celerior adoleo pater in gratiam recepturus, quam filius recipiendi: Accurrit. Quid prope- ras, pater clementissime: perpende canicem de- decere tuam quæ senilem gratiam, has per- currere plateas non detinendam. Nihil hoc te moueat, tanto quippe gaudio paterna viscera perfundebarur, & infueta animo iogrunt læti- tia, cordique iubilum ut in occursum velox ra- patiat, nescit illa tarda molimina nec curat si de se spargatur egisse, quod gratia & patris derogare auctoritati: Obuius illi, quasi ma- ter honorificata. Quis matris detineat cursum, filij regressum suspirans, & quahs illa ser batur mater Tobia quem diu expectatum vidit re- manentem.

quis mibi daret, cor populi huius esse &c. Ita legit D. Chrysostom. quod nostra vi lya a ponit: Quis det, saltem eos habere men- tem, ut timeant me, & custodiant vniuersa manda- ra mea in omni tempore. Domine, tibi hoc obii- cient tibi liberu no esse cor hominis infedere pro voluntate. Perplacet modo sciant, me tan- ta hominem creasse libertate, ut quidquid ani- mo federit, non aliunde impeditus exequatur. Nemo contestatur: Pœnit me fecisse eos. Do- mine exprobr. bunt scientiæ tuæ quoad futu- ra defectum, ut multi hæretici, stultiq; som- niarunt. Nilal refert, illa malim effugiant, quam in me mentem arguant insensibilem, qui ho- ni- um non compatiat seu præsentis, seu futurae perdit. Oni. De dte grauitate de his D. Ambr. D. AMBR. Quanta moralitas Domini, quis periclitari magis Lib. 5. in apud nos iudicium suum, quam affictum maluit. c. 6. Luc. Amorem perpende: Currit obuius peccatorem in illud; recepturus. Facinus regi senecti plus laus in- deorum, tamæ maiestati prius alienum, oc- currere ut si ium recipiat: illi sufficiat quod quietus sedeat, & expectet longanimitis: quin- imo & hoc sæpe plurimi faci si redcem in domum admittat, sic tamen ut faciem eius non videat, & quos offenderat, oculos: non intueat- tur ut de Daude prælitauimus. Superat ta- men paternus hic affectus, parentum om- nium affectum, ipseque filius plus ceteris dili- git, vnde non conlecto currit modo pater ob- uis redempti.

Ex Theodoro nomen Dei Græ- cum theos derivari a Jethy, quod significat Cur- vere: Græci quippe solem & stellas ut Deos ad- orabant qui perpetuo cursu caelos pertagantur. D. Dan athen. docet sic vocari, non quod cur- rat incessanter sed quod magna succurrat dili- gen- c. 12. tia: quid de Daude sperandum? Nisi qua Do- minus adiuu me paulo minus habuisset in infer- no an ma mea. Et quid tibi non fuisset timen- dum nebulo peruersissime, si commissis tot he- leribus, quorum te mordet conscientia, Deus suo non accurrisset auxilio; te lesentando, vi- ces diab li n- te præteraret, adimudo: Cur- rebat hic adolefens, in via Dominus occur- rit: solitatus misericor- ta: Mifer cordia motus Ps. 58. 27. accurrens. Hoc iunias, quod de ilo David de-

Deut. 5. 29

Gen. 6. 7

D. AMBR.

Luc. 10. 40

57

Li. 3. de

Græcos

assessu,

Ps. 93. 27

Ps. 58. 27

cantat: *Deus susceptor meus est, Deus meus, misericordia eius proteget me.* Et quod de viro Sancto prædicat: *Præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis.*

Pf. 20. 4.

II.
Amplexus explicatur.

Ut primum adest, brachijs stringit amantissime: *Cecidit super collum eius, & osculatus est eum.* Ut insolitas, ita mysteriosas has veneramus actiones: prima, complecti redeuntem, indicat quidquid in sua conuersione virtutis habet meritiq; peccator, de diuinis nasci brachijs & omnipotentia: nulla etenim brachia minoris quam infinita potentia, in illo possent iustificationem operari. Ea de causa dicit D. Paulus iustificatos, esse creatos: *Creatus in Christo Iesu.* Ut indicet peccatoris iustificationem æque opus esse Dei omnipotentia, ac creationem. His quoque significat quã animi voluptate illum recipiat, quem expansis præstolatur brachijs, & in collum ruit redeuntes, quasi indissolubili secum deuincens vnioue, quæ est ipsius parte, nunquam dissoluetur.

Ephes. 2. 10.

D. Avo.
Bonifac. Comitem. Tom. 2.

Ad holidem hic cadit doctrina D. Augusti, qui Donatistas refellens, disputat, quo vultu Dei ministri in gratiam debeant recipere peccatores, vnioue nempe dilatatis, in signum quòd illis pectora pandant & viscera: similitudine confirmat fursuli qui vt fructum germinet, ab arbore cui adhærebat, est rescandendus: similiter & truncus cui paratur inferendus, medius opus est, vt dissidatur, cui velut viscera panduntur, vt illis apertis clauolam recipiat inferendam, quæ fructum proferat aliter enim nec eam recipere truncus nec de ipsa trunci posset virtute participare: *Cum præcisus ramus inferitur, fit aliud vulnus in arbore, quo posse recipi, vt viuat, quis sine vita radice peribat.* &c.

III.
Similitudo.

IV.

Osculum pacis & non belli filium recipiat, osculo, quod declaratur.
Ser. 8. in Cant.

Secundo: *Osculatus est eum.* Insinuat, quòd osculum pacis & non belli filium recipiat, osculo, quod declaratur. Demum & aliud denorat mysterium quod mellifluis spiritu, ac intellectu perpendit D. Bernard. Angelico. Osculum actus est amoris, quo qui osculatur cordis sui alteri communicat spiritum, quem quasi vult in dilectum i spirare. Hinc ratio patebit, cur sponsa charissima cum solo sibi charissimo collocata inde sumat exordium: *Osculetur me osculo oris sui.* Quasi requirat omnium bonorum vt fundamentum osculum. His verbis adeo corporalibus, spiritualia comprehendit mysteria. Nihil hic carnale sapiendum, illi qui cœlestis sponsi amoricatissimo non esse vult iniurius. O supremum osculum, osculum omnium animarum donorum scaturigo. Si per osculum spiritus us

Cant. 1. 1.

communicatur & cordis spiraculum, quid erit diuinum sponsum offerre osculum animæ rursi suum ei diuinum largiri spiritum, illum ipsum quo ipse viuit? quo fatid de quo dilectus ille discipulus: *In hoc scimus, quoniam ipse manet in nobis, de spiritu quem dedit nobis.*

In hoc & cum hoc, & per hoc se vnum quid fecit facitq; nobiscum, quo suum eundem nobis diuinum infundit spiritum, quo Dei vitam, esseq; diuinum per gratiam obinemus. Hoc est Deum animam osculari, suum illi tribuere & spiritum, & vitam, quã viuat vitã Dei, quã opera Dei, & cœlestia exequatur. Hæc Christus hoc verbo significat: *Osculatus est eum.* Suum ei diuinum halitum tribuit & spiritum, vt oliu diuino suo spiraculo vitam infudit Adæ, quem cũ sordidum esset lutum, hominem creauit, ad imaginem & similitudinem suam: *Inspirauit in Gen. 2. faciem eius spiraculum vite.* Et factus est homo in animam viuentem. Quinimo hinc colliges, cur Christus infundendo suum in Apollolis concesserit diuinum spiritum, plenamq; remittenti peccata potestatem: *Insufflauit & dixit, Accipite Spiritum S. quorum remisistis peccata &c.*

Aliam demum interpretationem: *Cecidit super collum eius.* Expende verbum *Cecidit*, Talifilium strinxit complexu taliq; cordis affectu, vt de maiestate sua cecidisse videatur: tanti viliissimum facit vermiculum. *Cecidit* (audiat D. P. D. Petr. Chrysol.) vt erigeret sic iacentem. Insuper Super *Super collum.* Brachijs collum amplexatur vt vincula strinxerit soluat peccatorum, quasi quod ante per prophetam dixerat, repetens: *Solue vincula colli tui.* Et Alio modo li mi, quæ hæc tam abiecta catena seruitutis in talibus *Osculatus est eum.* Pacem impertit q. d. Fœdera vobiscum iungamus amicitia, pacem meam do tibi, hanc clausam in ore meo reperies: *Osculatus est eum.* O pater spiritus eminentissime, tibi non prouocat nauicam osti adeo sordidum astuetum siliquis porcorum, vt ostendas quòd tibi stomachum non moueat peccatores, quantumlibet immundi fuerint, si ad te ex toto corde conuertantur penitentes: pariterq; nostros doceas ministros, qui tuo funguntur officio vicarij, ne vultum amarum ostendant, aut grauius commoueantur, turpillima licet sint & nõ toleranda peccata. Erudit D. Bern. Confessarios: *Caveat ne vilescat in conspectu eius, qui ei suam vilitatem ostendit, neque sit suspensus, ne de præteritis futuram asimet vitam peccatoris. Habent in vultu, ac compari, & liberare est, & nitatur aliquid detrahete severitas.* *Osculatus est eum.* In ore patris, pacis inuenit prodigus os. *Ser. 8. in Cant.* Chrysol. & D. Hieron. Chrysol. Pater.

Chrysof. nec amarum reperit verbum. Quem mihi ostendas patrem, qui non dicas in iustus, vide venisti secura, patrimonij dilapidator impudens. hos canes necos non tenuit? totum mundo scandalum flagitio, familia de accus, stemmatibus infamia? Numquid illi poterat improperare, quod David Abi aloni cui a Ioab importu. e rogatus, vt ipse noceret delinquenti respondit: ignosce, vt utamen faciem meam non videat? Non ait, quod vir quicumque dignitate venerabilis pio tali respondet in ecedentibus, Videas, verberum mihi in faciem occurrere. O Pater misericordiarum, mihi horum illi improperas, nec vultum contrahis amaritatem, nec seceois oculis, quinimo expansis occurrit bra. hys, amplexas, salutas. Gratulor aduentu tuo fili dilecti votorum meorum, diuidium a matre mea, desiderate cunctis prece cordijs: & conuersus ad famulos pretiosissimi aures profecti vestimenta, quibus totus de nouo vellitur, annuli dignitatis inferendi proferantur, vultus sagittatus occidatur, mensa martialis instruat, mensa & conuiva parti considerat, nulli conceperit instrumentis, Iohannem mris instituat, Iohannem mris.

Vides hic (inquit D. Ambros.) opere completum quod olim Sophat Naamathus dixerat amico suo Iob. Si iniquitatem, qua est in manu tua abstuleris a te. tunc leuare poteris faciem tuam. Inter homines, si quis contra te proditoris commiserit facinus licet delicti veniam exoptulet, illique benignus crimen remittas, quotiescumque tamen tuis occurrit aspectibus, oculos humilis demittit, nec in faciem te liberè presumat, in ueri. Sic Abner Asacli: sedede ad latum. Ne compellat confidere in terram, & leuare non potero faciem meam ad Iob. fratrem tuum. Hoc inde auguror oritur, quod licet homines iniuriam remittant inimicis quotiescunque illis occurrerint, quasi preteriti criminis videntur remittit: Deus autem in qua hora ex toto corde delicti te peccat, veniamque perstulas, ita peccatorum omnium reijcit memo. iam vt eorum nunquam in tui damnum, pudoremque recordere: Omnium iniquitatum eius, quas operatus est, non recordabor amplius. Vnde facie erecta fronte explicita coram Deo stare non confundens.

Hoc autem illud est mysterium, ex relatu D. Ambrosii, quod Dominus insinuat, cum Lazarus quamdiu mortuus erat faciem haberet velam sudario: teste D. Iohanne: Facies eius sudario erat ligata vt seipsum detegere non posset, mox vt uiuus resurrexit, precepit Dominus, velamen tollere in facie, & facie prodiret coram se reue-

lata: Tollere velamen de facie eius, quod veritatem D. Ambrosii, gratia, quam acceperat, obumbrat, sed quia uentus donatus est, reuelare facie, aperire vultum iubetur. n. 1. To. 1. Velat faciem tuam coram Deo pecca or, nec eius se presumi sibi preesentia: quocirca & ipse Adam Dei subterfugit presentiam: Adam ubi Deum agnouit presentem, velare se cupiebat. Ille vero qui per veram resurrexit, presentiam, aperiat coram Deo vultum suum, cum enim illam prodigus egit, reuelatus apparet, illum Deus patet amplectitur, pacis prebet oculum, mensa suae a luocat conuivam: Dignus paternis obtinens, inquit D. Ambrosius.

§. 24. Hic diuina patet misericordia magnitudo. vt de ea quasi de industria Elias conque-
ratur.

Hinc liquidò constat, quam paternus fuerit ille Deus a uox erga peccatorem, hinc que tanta misericordia, hinc quod Hieremias ait, Vulgo dicitur, si dimiserit uir uxorem Hier. 3. 1. suam, & recedens ab eo duxerit uxorem alteram, numquid reuertetur ad eam ultra? Numquid non polluta & cõaminata erit pulvis illa? Et aut fornicata es cum amatoribus multis, tamen reuertere ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam te. Que potest huic misericordia comparari, & conferri benignitas? Scripsit D. Bern. concionem de misericordia Dei immensitate ante sermonem de B. dia exp. Maria Magdalena, qua licet plena sit omnis terra, eam tamen in septem singulariter rebus demonstrat, per se rem cophinos panu delignatos, qui super uerunt septem paribus, quos Christus in quinque hominu milia distribuit: inscribit autem illam: De fragmentis s. p. em misericordiaru.

Quantum iragmenū huius panis, diuina nimirum misericordiae. Indulgentia peccatorum. O quam lapidus panis ille peccatoribus. effusa liberaltas, qua grauissima benignus remittit scelerata, quia parum est quod illa remittat gratuito, insuper in reum habet ac si nunquam Dominu offendisset, placido recipit vuln, blanditur suauis culpas non obicit, non confundit accedentem: Collige fragmenta. (horatur D. Bernard.) sunt enim salubria, & dulciora super mel. & suuum: sic enim ex toto corde in uisita, & eam liberaliter omnem donauit in uisita, vt tam nec damnet ulciscendo, nec confundat improperando, nec minus diligit, insinuando.

O piissime Deus si quando uiri principalis uxor, & dignitate clarissimi honori derogat mariti, mauro.

88
I.
Dei mi-
dia exp-
ditur.
Diuis.
BERN.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN